

STANDPUNT VLUCHTELINGENWERK VLAANDEREN: EEN NIEUWE PROCEDURE 'HUMANITAIRE VISA' IN BELGIË VOOR MENSEN OP DE VLUCHT

Inhoud

Waarom dit voorstel?.....	1
Algemene uitgangspunten	2
Humanitaire visa: definities, wetgeving en huidige praktijk	3
Wat zijn humanitaire visa?	3
Europees juridisch kader	3
Belgische wetgeving en praktijk.....	4
Een procedure 'humanitaire visa' voor België	5
Voorafgaande opmerkingen.....	5
Stap 1: Visumaanvraag	5
Stap 2: Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) - onderzoek naar 'banden met België'.....	6
Stap 3: Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) - ontvankelijkheid asielaanvraag	7
Stap 4: Reis naar België en de asielaanvraag	8
Stap 5: Beroepsprocedure	8
Colofon.....	8
Schema procedure humanitair visum om internationale bescherming aan te vragen.....	9

WAAROM DIT VOORSTEL?

Wij ijveren voor een kwaliteitsvol asielbeleid in België waarbij mensen die nood hebben aan bescherming die ook effectief krijgen. Maar een asielbeleid is die naam niet waardig als mensen met een nood aan bescherming, daar geen fysieke toegang toe krijgen. Met dit voorstel willen we een nieuw instrument aanreiken om tegemoet te komen aan de reële beschermingsnoden.

Vandaag hebben mensen op de vlucht zo goed als geen veilige en legale manier om naar Europa en België te komen. De bestaande visumprocedures zijn niet aangepast aan hun situatie. Daarom moeten zij hun leven vaak in handen leggen van mensensmokkelaars en -handelaars en levensgevaarlijke tochten ondernemen, bijvoorbeeld in gammele bootjes op de Middellandse Zee. Jaarlijks sterven duizenden mensen onderweg, terwijl netwerken van mensensmokkelaars en -handelaars rijker en rijker worden.

Wij pleiten voor veilige en legale toegang tot Europa en België voor mensen op de vlucht. Al in 2014 publiceerden we de nota 'Veilige en legale routes voor Syriërs op de vlucht'¹. De problemen die we in die nota beschrijven en de mogelijke oplossingen gelden niet enkel voor Syriërs, maar voor alle mensen op de vlucht. Dit zijn de drie voornaamste pistes die we naar voren schuiven:

- Een structureel hervestigingsbeleid met hoge jaarlijkse quota
- Een coherent en transparant beleid rond humanitaire visa
- Een versoepeling van de procedures en criteria voor gezinshereniging voor mensen met een beschermingsstatus

Voor humanitaire visa zijn wij voorstander van een beleid met duidelijke en transparante criteria. We erkennen dat ons land alleen geen oplossing kan bieden voor alle mensen op de vlucht wereldwijd. Maar het is belangrijk dat België gebruik maakt van objectieve, humane en beschermingsgerichte criteria voor het toekennen van humanitaire visa. In deze nota doen wij een concreet voorstel voor een procedure rond humanitaire visa die een veilige en legale toegang biedt aan mensen op de vlucht. Ons standpunt doet geen afbreuk aan de bekommernis van de overheid om de toegang tot het grondgebied via humanitaire visa haalbaar en beheersbaar te houden.

ALGEMENE UITGANGSPUNTEN

- Humanitaire visa vormen slechts één vorm van veilige en legale toegang voor mensen op de vlucht. Het is een puzzelstuk in een reeks inspanningen van de overheid voor de bescherming van vluchtelingen, zowel op nationaal niveau als op Europees en internationaal niveau.
- We hebben het in deze nota enkel over aanvragen voor humanitaire visa door mensen die als doel hebben om in België een aanvraag tot internationale bescherming in te dienen. De procedure die wij voorstellen is niet van toepassing voor humanitaire visa die mensen indienen om andere redenen (zoals bijvoorbeeld uitgebreide gezinshereniging waarbij er geen nood is aan bescherming, specifieke medische situaties of urgente humanitaire situaties).
- Alle mensen op de vlucht hebben recht op veilige en legale toegang tot een veilig land dat hen effectief kan beschermen. Het speelt daarbij in principe geen rol of men al dan niet een band heeft met dat land. Toch aanvaarden we dat ons land de mogelijkheid behoudt om een humanitair visum te weigeren als de aanvrager van het visum geen band met ons land kan aantonen. We begrijpen dat ons land alleen geen antwoord kan bieden op de enorme uitdagingen rond vluchtelingenbescherming wereldwijd. Dit voorstel geeft ons land toch altijd de mogelijkheid om een humanitair visum toe te kennen ook al is er geen enkele band met België. Wij stellen een systeem voor waarbij in bepaalde omstandigheden, namelijk wanneer er een band met België is, een humanitair visum een

¹ 'Veilige en legale routes voor Syriërs op de vlucht', nota van Vluchtelingenwerk Vlaanderen, CIRÉ, 11.11.11, CNCD-11.11.11, ACW, Amnesty International, Broederlijk Delen, Caritas International, CBAR, Dokters van de Wereld, MOC, Oxfam Solidariteit, Pax Christi Vlaanderen, 2014 (bijgewerkt in maart 2015), beschikbaar op: www.vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/2015-03_veiligeenlegaleroutesvoorsyriersopdevlucht-vluchtelingenwerk_ea.pdf

recht wordt voor mensen op de vlucht. In andere gevallen blijft het een gunst, zoals in de huidige situatie.

- Procedures voor humanitaire visa zijn complementair en geen vervanging van de asielpcedure op het grondgebied. Wanneer mensen ooit een weigering kregen op hun aanvraag voor een humanitair visum mag hen dat niet beletten om later asiel aan te vragen in België, ook al komen zij zonder de nodige reisdocumenten aan. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) registreert die aanvraag dan als eerste asielaanvraag en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) onderzoekt het zoals een gewone asielaanvraag.
- Idealiter wordt een procedure voor humanitaire visa voor mensen op de vlucht uitgewerkt op EU-niveau. Wij geloven immers in een gemeenschappelijk en solidair beleid op Europees niveau. Als EU-lidstaten hun krachten bundelen, kunnen zij niet alleen meer mensen op de vlucht helpen, maar ook de kosten van zo'n asielsysteem inperken (bijvoorbeeld door samenwerking tussen ambassades) en het systeem in zijn geheel efficiënter en beheersbaarder maken. Dat neemt niet weg dat België zelf belangrijke stappen kan zetten om veilige en legale toegang tot België te bewerkstelligen.

HUMANITAIRE VISA: DEFINITIES, WETGEVING EN HUIDIGE PRAKTIJK

WAT ZIJN HUMANITAIRE VISA?

Er bestaat geen algemene juridische definitie van humanitaire visa. Wij verstaan hieronder de toelating tot het grondgebied van een land die gevraagd en verleend wordt vanwege een humanitaire reden of een bijzondere situatie waarin de betrokken persoon zich bevindt.

EUROPEES JURIDISCH KADER

De Europese Unie bepaalt in de zogenaamde Schengengrenscore² en de EU Visumcode³ gemeenschappelijke normen voor de afgifte van visa (voor maximum drie maanden) door de EU lidstaten aan mensen uit landen buiten de EU. Deze zijn de zogenaamde 'visa kort verblijf' of 'Schengen-visa'.

Deze Europese regels voorzien uitdrukkelijk de mogelijkheid voor lidstaten om af te wijken van de gemeenschappelijke normen op grond van humanitaire overwegingen of om hun 'internationale verplichtingen' na te komen.⁴ In die gevallen is het afgeleverde visum enkel geldig om toegang te krijgen tot de lidstaat die het visum heeft toegekend. Deze Europese regels zijn rechtstreeks van toepassing in de Belgische wetgeving.

Mensen op de vlucht voor vervolging of een conflict hebben recht op internationale bescherming. Lidstaten mogen hen niet terugsturen naar het land dat zij om die redenen hebben ontvlucht. Dat is het 'principe van non-refoulement' zoals vastgelegd in de Conventie van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen.⁵ Lidstaten mogen dus mensen die aan hun grenzen staan niet zomaar tegenhouden en terugsturen als deze mensen internationale bescherming

² Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (codificatie)

³ Verordening (EG) 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode)

⁴ Art. 6 lid 5 (c) van het Schengengrenscore en art. 25 lid 1(a) van het Visumcode

⁵ Art. 33 van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 1951

aanvragen. Dit verbod op de zogenaamde ‘push-backs’ ligt vast in de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.⁶ Mensen die zich aan de grens, op het grondgebied, in de territoriale wateren of zelfs in volle zee bevinden, terugsturen zonder hun vraag om bescherming te onderzoeken houdt risico’s in. Zij kunnen terechtkomen in situaties waarin zij blootgesteld worden aan onmenselijke en vernederende behandelingen. Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens verbiedt dit. Het gaat om een absoluut verbod waarop geen uitzonderingen zijn toegestaan. Ook artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie heeft dat verbod opgenomen.

Zijn EU-lidstaten verplicht om humanitaire visa af te leveren aan mensen die dat vragen omdat zij naar de lidstaten willen reizen om asiel aan te vragen? De EU-lidstaten zijn immers gebonden aan de ‘internationale verplichtingen’. Daaronder valt ook het respecteren van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Het Hof van Justitie van de EU sprak zich in het arrest van 7 maart 2017 uit over de toepassing van het Handvest van de Grondrechten van de EU.⁷ Het Hof besloot dat EU-wetgeving de lidstaten niet verplicht om een humanitair visum af te geven aan personen die naar hun grondgebied willen reizen om daar asiel aan te vragen. Lidstaten blijven wel vrij om dit te doen op grond van hun nationale recht. In zijn arrest volgde het Hof het, volgens ons relevante, advies van de Advocaat-generaal niet.⁸ De Advocaat-generaal meent dat een verplichting om visa af te leveren wel uit EU-wetgeving voortvloeit als de aanvrager die bescherming vraagt in een onmenselijke en vernederende situatie zou achterblijven door de weigering van het visum. Volgens de Advocaat-generaal speelt het geen rol of er al dan niet een band bestaat met het land waaraan de betrokkene het visum vraagt.

BELGISCHE WETGEVING EN PRAKTIJK

De mogelijkheid om een humanitair visum aan te vragen is niet als zodanig ingeschreven in de Belgische wet. De bevoegdheid om een visum te verlenen valt onder de algemene bevoegdheid van de staatssecretaris van Asiel en Migratie en zijn administratie⁹, de DVZ. Zij hebben daarbij een brede appreciatiemarge om dit soort visum toe te kennen. Zij kunnen beslissen om zowel visa voor maximaal drie maanden, in toepassing van uitzonderingen voorzien in de EU-wetgeving, als visa voor langer dan drie maanden te verlenen. Bovendien is dat een discretionaire bevoegdheid. De toekenning van dit visum is in de huidige wetgeving dus een gunst en geen recht.

DVZ publiceert geen gedetailleerde cijfers over humanitaire visa. Het is dus moeilijk om na te gaan hoeveel humanitaire visa zij jaarlijks toekennen en om welke redenen. Het gebrek aan transparantie is, net zoals het gebrek aan duidelijke criteria en de willekeur bij het toewijzen van visa, een kenmerk van de huidige praktijk rond humanitaire visa.

⁶ Arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (grote kamer), *Hirsi Jamaa and others t. Italië* (appl. n°. 27765/09) van 21 februari 2012

⁷ Arrest van de grote kamer van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 7 maart 2017 (zaak C-638/16 PPU, X en X t. België)

⁸ Conclusies van de Advocaat-generaal van 7 februari 2017 (zaak C-638/16 PPU, X en X t. België)

⁹ In de wet is er sprake van de minister of zijn gemachtigde. In de praktijk gaat het daarbij om de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en zijn administratie, de Dienst Vreemdelingenzaken

Het Federaal Migratiecentrum Myria onderzocht het beleid rond humanitaire visa voor 2015 en 2016.¹⁰ Uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat DVZ over het algemeen het humanitair visum voor lang verblijf uitzonderlijk toekent aan mensen, vooral Syriërs, die al een band hebben met België (als een uitgebreide vorm van gezinshereniging). Het gaat hier hoofdzakelijk over: meerderjarige vreemdelingen die alleen achterblijven in het herkomstland en die nog volledig afhankelijk zijn van het gezin dat al wettig in België verblijft; minderjarige broers en zussen van niet-begeleide minderjarigen met een beschermingsstatus in België, indien de ouders gezinshereniging aanvragen; en koppels die religieus of gewoonterechtelijk gehuwd zijn.

Verder kent DVZ soms ook humanitaire visa voor kort verblijf toe, voornamelijk aan Syriërs. Uit het onderzoek van Myria blijkt dat het hoofdzakelijk gaat over visa voor hervestigde vluchtelingen en personen die via een *ad hoc* humanitaire reddingsoperatie naar België mochten komen, meer bepaald religieuze minderheden zoals Syrische Christenen. De praktijk rond hervestigde vluchtelingen veranderde in maart 2017. Zij krijgen sindsdien visa lang verblijf.

EEN PROCEDURE 'HUMANITAIRE VISA' VOOR BELGIË

VOORAFGAANDE OPMERKINGEN

Het onderstaande voorstel voegt nieuwe concepten toe aan de huidige wetgeving en geeft nieuwe bevoegdheden aan DVZ en het CGVS. Om dit voorstel mogelijk te maken zijn verschillende wetswijzigingen nodig.

Wij werken dit voorstel niet tot in detail uit. Wij willen aantonen dat een alternatief dat veilige en legale toegang voor mensen op de vlucht combineert met een beheersbaar grenzenbeleid mogelijk, realistisch en haalbaar is. Wij willen hierover graag in dialoog gaan met de betrokken instanties en beleidsmakers.

Voor de verdere uitwerking van een dergelijke procedure moet de overheid alle relevante actoren betrekken, zoals de asielinstanties, UNHCR, academici en het middenveld.

Een belangrijk knelpunt in de huidige procedures voor humanitaire visa is de behandelingsduur. Een jaar wachten op een beslissing is voor betrokkenen niet mogelijk. Zij bevinden zich namelijk vaak in precaire of gevaarlijke omstandigheden. Het is daarom belangrijk na te denken over welke termijnen redelijk en realistisch zijn. De overheid zal hoe dan ook de nodige middelen en capaciteit moeten voorzien voor de bevoegde instanties opdat zij de procedure binnen een aanvaardbare termijn kunnen afronden.

STAP 1: VISUMAANVRAAG

Een aanvraag indienen voor een humanitair visum met als doel in België internationale bescherming aan te vragen, kan – volgens ons voorstel – op twee plaatsen:

- Bij een Belgische ambassade in het buitenland (vrij gekozen diplomatieke of consulaire post) door de betrokkene zelf
- Bij DVZ in België, door een derde persoon in opdracht van de betrokkene

¹⁰ Voor een uitgebreide beschrijving van de huidige praktijk rond humanitaire visa in België verwijzen wij naar het volledige onderzoek en de analyse van Myria, 'Humanitaire Visa, Grenzen en Grondrechten', Myriadocs #4, mei 2017, www.myria.be/files/170522_Myriadoc4_Humanitaire_Visa_NL.pdf

In het huidige systeem moet de betrokkene altijd de visumaanvraag indienen bij de Belgische ambassade in het land waar de persoon legaal verblijft of, als er in dat land geen Belgische ambassade is, in de bevoegde ambassade in een buurland. Dat is in de praktijk vaak een groot obstakel voor mensen op de vlucht, want reizen naar een ambassade kan onveilig zijn. Daarom stellen wij voor dat ook een derde persoon het visum in België kan aanvragen, in opdracht van de betrokkene. Dat kan bijvoorbeeld gebeuren door familieleden die al in België zijn. Dat vergemakkelijkt voor een stuk ook het onderzoek van DVZ naar het bestaan van een band met België (zie verder). Een reis naar de Belgische ambassade is onvermijdelijk, maar kan wel beperkt blijven tot een keer, als de betrokkene het visum gaat afhalen.

De overheid moet zoveel mogelijk gebruik maken van nieuwe technologieën. Aanvragen elektronisch kunnen indienen, skype-interviews voeren en het visum elektronisch afleveren, zijn voorbeelden van mogelijkheden die de obstakels om de ambassade te bereiken weg nemen.

De overheid bepaalt verder de regels over hoe een aanvraag tot een humanitair visum met als doel internationale bescherming aan te vragen er formeel moet uitzien. Voor de informatie die een aanvraag moet bevatten kan ze inspiratie vinden in de vragenlijst die asielzoekers bij DVZ moeten invullen wanneer zij in België een asielaanvraag indienen. De regels voor de aanvraag van een visum moeten hoe dan ook laagdrempelig genoeg zijn en moeten rekening houden met de vaak zeer precaire situatie van mensen op de vlucht. Idealiter voorziet de overheid de mogelijkheid om een mondeling persoonlijk interview te doen bij de ambassade, wanneer de betrokkene de aanvraag zelf doet bij de ambassade. Dit vraagt wel om de nodige richtlijnen en training voor het personeel in de ambassade, en om de nodige capaciteit en middelen. Deze mogelijkheid zou daarom stapsgewijs kunnen ingevoerd worden, bijvoorbeeld via pilootprojecten in bepaalde ambassades.

Ten slotte kan een dergelijke procedure maar toegankelijk zijn als de kosten van een visumaanvraag beperkt blijven. Momenteel betalen mensen die een humanitair visum aanvragen, naast de visumleges (60 euro voor kort verblijf, 180 euro voor lang verblijf) en eventuele kosten bij de ambassade, ook nog eens retributiekosten bij een aanvraag tot verblijf (350 euro per volwassene persoon). Gezien al de kosten die met een visumaanvraag gepaard gaan (vertalingen, legalisaties van documenten, reiskosten...), moet de overheid ten minste de retributiekosten schrappen.

STAP 2: DIENST VREEMDELINGENZAKEN (DVZ) - ONDERZOEK NAAR 'BANDEN MET BELGIË'

Na de registratie van de aanvraag door een derde persoon of na ontvangst van het dossier via de ambassade, gaat DVZ na of er in de situatie van de betrokkene sprake is van een band met België.

Als DVZ een band vaststelt tussen de betrokkene en ons land, moet DVZ de aanvraag overmaken aan het CGVS die naar de reden van de visumaanvraag zal kijken (zie verder).

DVZ kan altijd beslissen om het visum toe te kennen zonder het dossier over te maken aan het CGVS. Maar als DVZ een band met België vaststelt, mogen zij een aanvraag tot een humanitair visum met als doel internationale bescherming aan te vragen niet afwijzen zonder een onderzoek van het CGVS.

De wet definieert het concept 'banden met België' best aan de hand van een niet-exhaustieve lijst. Dat betekent dat DVZ het criterium 'bestaan van een band met België' als voldaan moet beschouwen indien de betrokkenen zich in een van de opgesomde situaties bevinden. Tegelijkertijd zal DVZ nog steeds haar discretionaire bevoegdheid kunnen uitoefenen en zullen

zij een visum kunnen afleveren zelfs als er geen banden met België zijn. Zij zullen ook nog het dossier aan het CGVS kunnen overmaken wanneer de betrokkenen andere banden hebben dan diegene op de lijst vastgelegd.

Voor het concept 'banden met België' moeten minstens deze banden in aanmerking komen:

— Familiebanden

Deze omvatten minstens de leden van het gezin die niet onder de regelgeving van gezinshereniging vallen:

1. Het gaat dus om (volwassen) broers en zussen, volwassen kinderen en ouders van volwassenen. Wettelijk of feitelijk geadopteerde kinderen zijn hierbij inbegrepen.
2. De gezinsleden die onder het regime van de gezinshereniging vallen (echtgenoten, minderjarige kinderen) maar die niet aan de voorwaarden voor gezinshereniging voldoen (bijvoorbeeld wanneer de sponsor niet voldoende inkomsten heeft terwijl hij de aanvraag voor gezinshereniging indiende een jaar na de erkenning van zijn beschermingsstatus in België).
3. Bredere familiebanden (zoals grootouders, ooms en tantes) kunnen ook in aanmerking komen. DVZ houdt daarbij rekening met de eventuele kwetsbaarheid of financiële of emotionele afhankelijkheid van de familie in België.

— Administratieve banden

Deze omvatten situaties waarin de visumaanvrager bijvoorbeeld al eerder legaal heeft verbleven in België, of werkzaam is of heeft gewerkt bij Belgische overheidsmissies in het buitenland.

STAP 3: COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN (CGVS) - ONTVANKELIJKHEID ASIELAANVRAAG

In België is het onafhankelijke CGVS de bevoegde instantie om zich uit te spreken over aanvragen tot internationale bescherming. Wij zien de humanitaire visa uit deze nota als een veilige en legale toegangspoort voor mensen op de vlucht die in België asiel willen aanvragen. Daarom stellen wij voor dat het CGVS een rol krijgt in de procedure voor de verlening van een humanitair visum.

Het CGVS heeft namelijk de nodige expertise om zich, op basis van de visumaanvraag, te kunnen uitspreken over de aanwezigheid van relevante elementen in het dossier voor een aanvraag tot internationale bescherming. Zij kunnen zich dus ook uitspreken over de vluchtelingendefinitie of de definitie van subsidiaire bescherming.

Als het CGVS vindt dat deze elementen aanwezig zijn, dan geven zij een bindend positief advies aan DVZ voor de verlening van een humanitair visum. In dat geval zal DVZ dus een visum moeten verlenen.

Als het CGVS een negatief advies geeft, kan DVZ het visum afwijzen. Het negatief advies van het CGVS is echter niet bindend en DVZ mag nog steeds beslissen om een visum te verlenen aan de betrokkene.

STAP 4: REIS NAAR BELGIË EN DE ASIELAANVRAAG

Eens DVZ het visum toekent, kunnen de betrokkenen veilig en legaal naar België reizen. De organisatie van de reis en de reiskosten zijn voor hun eigen rekening.

Aangezien het over mensen gaat die vluchten voor oorlog en vervolging moet de overheid administratieve belemmeringen zoveel mogelijk beperken. Het volstaat bijvoorbeeld om een laissez-passer af te geven indien er geen paspoort is.

Het verleende visum hoeft geen visum lang verblijf te zijn, want de betrokkenen reizen naar België om er asiel aan te vragen. Een visum kort verblijf volstaat dus.

Eens in België vragen de betrokkenen zo snel mogelijk asiel aan. Vanaf dat moment beschouwt de overheid hen zoals alle andere asielzoekers, met alle rechten die met die status gepaard gaan, het recht op opvang inbegrepen. De asielpcedure verloopt ook op dezelfde manier als voor andere asielzoekers.

In principe kan het CGVS, na het onderzoek ten gronde, de asielaanvraag uiteindelijk afwijzen. Dankzij het positief advies voor de toekenning van het humanitair visum zouden die situaties echter beperkt blijven.

STAP 5: BEROEPSPROCEDURE

Wij stellen voor dat de wet een beroepsprocedure voorziet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De betrokkenen moeten beroep kunnen indienen tegen zowel de negatieve beslissing van DVZ over het bestaan van een band met België, als het negatief advies van het CGVS over de visumaanvraag in verband met de internationale bescherming.

De rechter van de RvV moet in volle rechtsmacht optreden. Hij kan dus zowel de beslissing van DVZ als het advies van het CGVS waar nodig hervormen.

Omdat de betrokkenen zich bevinden in een mogelijk zeer urgente humanitaire situatie, is het belangrijk dat de procedure in haar geheel, met inbegrip van het beroep, niet onnodig lang is.

COLOFON

REDACTIE: CLAUDIA BONAMINI EN PETRA BAEYENS, VLUCHTELINGENWERK VLAANDEREN

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: CHARLOTTE VANDYCKE, VLUCHTELINGENWERK VLAANDEREN VZW, KRUIDTUINSTRAAT 75, 1210 BRUSSEL

DATUM PUBLICATIE: MAART 2018

WWW.VLUCHTELINGENWERK.BE

SCHEMA PROCEDURE HUMANITAIR VISUM OM INTERNATIONALE BESCHERMING AAN TE VRAGEN

